

Păcat că textul e din această pricină limitat, păcat că noii colaboratori ai estradei nu-și desfac mai larg, mai curajos, aripile imaginației, ale fanteziei, în fața vieții cu aspectele ei multiple, cu variatele ei contradicții, care oferă nenumărate subiecte de inspirație.

Regizorul N. Frunzetti a „îmbrăcat” concertul în haine estradistice vii, colorate, cu un joc — inspirat — de cortine interioare ce au pus în valoare compartimentele orchestrei, dar în schimb, nu a făcut prea mult pentru „prezența scenică” a interpreților, care au jucat „clasic” (ceea ce la estradă e sinonim cu desuet), cu gesturi și „argumente” în mișcări pe care le poți ghici dinainte.

Horia Șerbănescu rămîne unul din cele mai autentice talente ale spectacolului de estradă, fin, sensibil (atunci cînd vrea și nu „trage” la public), expresiv (a realizat o excepțională mască de lăutar); pe secundantul său, Radu Zaharescu, l-am dori ceva mai personal și mai puțin înclinat să solicite „favorul” publicului.

Cîntăreții? Cei mai mulți dintre ei se află sub influența supărătoare,

neasimilată organic, a „muzicii italiene” (George Bunea, Aida Moga). Dintre ei, tînărul interpret Mihai Kingsburg e în evident progres vocal; Dorina Drăghici nuanțează cald, are o bună dicțiune; din păcate, e supralicitată în scenele de umor, cărora le face față cu aceeași manieră care, e drept, făcuse succesul cupletului „Manole”, dar care devine incoloră prin repetare.

Teatrul de satiră ar trebui să devină un laborator viu de creație, în care, de pildă, Roxana Matei și-ar putea corija dicțiunea, iar George Bunea să învețe să aibă o ținută demnă în scenă, eliminînd atitudinile ridicole.

Cuplul de dansatori (S.O.S. pentru fantezia coregrafică!) Sandu Feyer și Silvia Surdu face tot mai greu față (greoi, neexpresiv), dansului modern.

Viu, frumos colorat a fost decorul lui Puiu Ganea.

Secretariatul literar al Teatrului „C. Tănase” și-a vădit din nou „personalitatea”: absența totală a programelor de sală.

TEATRUL EVREIESC DE STAT DIN BUCUREȘTI

„CIRI-BIRI-BOM” DE AUREL STORIN, I. BERCOVICI ȘI M. COHN

Ciri-biri-bom e cel mai recent spectacol de estradă al Teatrului Evreiesc de Stat din București. Autorii (Aurel Storin, I. Bercovici și M. Cohn) au realizat un caleidoscop artistic-muzical, cu unele imagini luminoase (am recunoscut talentul tînărului poet Aurel Storin), cu unele scene comice — prin aducerea în scenă a tradiționalelor personaje ale lui Șalom Alehem, care au comentat cu un haz suculent evenimente cotidiene. Fructificarea umorului popular, a folclorului, rămîne un merit de bază al acestui spectacol.

Spectacolul are însă un defect capital: abundența de verbiaj, în

dauna acțiunii comice, propriu-zise, vii, moderne, fulgerătoare. Nici partea muzicală nu a fost întotdeauna inspirată, iar cea coregrafică lasă de dorit.

Regia lui M. Sekler, serioasă, atentă la nuanțe și la pozițiile actoricești, a fost, din păcate, uneori prea... serioasă, cînd a fost vorba de umor. Merită însă relevat faptul că cei mai valoroși interpreți ai teatrului — actori care dețin roluri de frunte în repertoriul clasic și contemporan — și-au dat concursul în acest spectacol, unii dintre ei reușind creații remarcabile: Sevilla Pastor, Isac Havis și tînăra actriță Erika Beneș.

Al. P.